

เทศน์อบรมพระและฆราวาส ณ วัดเขาน้อยสามผาน อ.ท่าใหม่ จ.ว.จันทบุรี
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

มหาวิมุตติมหานิพพาน

วันนี้ก็นับว่าเป็นวันอุดมมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทยทั้งหลาย มีวัดเขาน้อยสามผานเป็นผู้เริ่มงานในวันนี้ เกี่ยวกับเรื่องการช่วยชาติบ้านเมืองของเรา หลวงตาได้ทราบรายการที่พี่น้องทั้งหลายรวมกันทั้งทางกรุงเทพฯ และทางจันทบุรี ในวันนี้ ทั้งเงินทั้งทองรวมแล้วเป็นจำนวนมาก เป็นที่ปลาบปลื้มภายในจิตใจเป็นที่สุด กับพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย ทำให้เกิดความมั่นใจขึ้นไปเรื่อย ๆ ว่าการดำเนินงานเพื่อการช่วยชาติโดยขอความร่วมมือจากพี่น้องชาวไทยทั้งหลายนี้ จะเป็นไปเพื่อความสมบูรณ์พูนผลโดยไม่อาจสงสัย

เพราะกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญมาก กำลังทรัพย์ตามมาทีหลัง กำลังใจนี่เป็นสิ่งสำคัญ เราเป็นหัวใจของประเทศไทยทั้งชาติ เราจึงมีกำลังใจที่จะรักษาและทะนุถนอมชาติไทยของเราขึ้นจากหล่มลึกเต็มกำลัง ด้วยทรัพย์สมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อยเพียงไร ต่างคนต่างช่วยเหลือกัน ให้ชาติไทยของเราได้ฟื้นขึ้นมาเป็นลำดับ วันนี้เท่าที่ทราบจำนวนเงินที่อ่านผ่านไปแล้วด้วยความเข้าใจ แต่จำไม่ได้ ว่าเป็นจำนวนมาก นี่เป็นผลที่พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้ตั้งอกตั้งใจแสดงความรักชาติออกมาให้เห็นชัด ในงานแต่ละงาน ๆ มีจำนวนมาก

ต่อจากนี้ไปก็จะแสดงธรรมให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้ทราบทางด้านจิตใจ ด้านวัตถุเราก็ดำเนินการช่วยชาติไปอย่างนี้ ด้านจิตใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นเครื่องสนับสนุนการช่วยชาติ และสนับสนุนจิตใจของเราให้มีความแน่วหนามั่นคงต่อไป ธรรมจึงเป็นของจำเป็นอย่างยิ่งที่เราทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธ จะต้องถือเป็นกฎเป็นเกณฑ์เป็นข้อบังคับอันสำคัญ เพราะสิ่งที่เป็นภัยต่อจิตใจของเรานั้นมีอยู่ตลอดเวลา ทำให้เป็นการกีดขวางต่อการสร้างงามดี คำศาสนาท่านว่ากิเลส คือสิ่งเลวร้ายของธรรม เป็นภัยของพระศาสนา เราจึงต้องนำธรรมเข้ามากำจัดปิดเป้ามันออกเป็นลำดับ

คำว่าธรรม ๆ เราเป็นชาวพุทธก็จริง แต่เรายังไม่ทราบเนื้อแท้ของธรรมนั้นคืออะไร นี่ยอมรับกันทั่วพุทธจักรแห่งประเทศไทยของเราว่าไม่ทราบ คำว่าธรรมอันแท้จริงนั้นคืออะไร วันนี้จะขอนำเรื่องราวและความจริงของธรรมแท้ออกมาชี้แจง ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ตามหลักความจริง จะพูดยืนยันเลยผู้พูดก็ไม่สงสัย ผู้แสดงไม่สงสัย คือธรรมแท้เป็นอย่างไร

ธรรมที่เรายึดเราถือนี้เป็นเงาของธรรมแท้ที่ติดอยู่กับธรรมนั้นแล แต่ไม่ใช่ธรรม หากเป็นเงาของธรรม ธรรมแท้เช่นเดียวกับตัวของเรา เงามีคือสิ่งที่ออกจากตัวของเรา

ซึ่งแนบอยู่กับตัวของเรานั้นแล เรียกว่าเงาของธรรม พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์
นี้เป็นเครื่องหมายที่จะก้าวเข้าสู่ธรรมแท้ พุทธะแท้ของพระพุทธเจ้านั้นคือธรรมแท้
ธรรมแท้มีอยู่กับพระพุทธเจ้ากับพระอรหันต์ท่าน นี้เรียกว่าธรรมแท้ ท่านทรงไว้แล้ว
เรียบริ้อยสมบุรณ์พูนผล นำธรรมแท้ออกมาเป็นกิริยาให้พี่น้องทั้งหลายได้ยึด มีพุทธโอ
บาย อัมโมบาย สังโฆบาย ซึ่งเป็นเงาเทียมอยู่กับธรรมแท่นั้น แล้วเราจะได้เข้าถึงตัว
ธรรม

วันนี้จะยกข้อเปรียบเทียบเรื่องธรรมแท้ให้ฟัง ธรรมแท่นั้นเทียบกันกับน้ำ
มหาสมุทรทะเลหลวง ดังที่เราทั้งหลายเห็นอยู่ทั่วโลกดินแดนนี้แล น้ำเหล่านั้นไหลรับ
รวมจากแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลลงไปสู่มแม่น้ำนั้น แม่น้ำทั่วประเทศไทยหรือทั่วโลกนี้
ไหลลงไป เรียกว่า แม่น้ำสายนั้น แม่น้ำสายนี้ รวมลงไปสู่มหาสมุทร มหาสมุทรจึงรวม
แม่น้ำทั้งหลายอยู่ในจุดเดียวกันหมด

แม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลรวมลงไปนั้น เทียบกันกับบรรดาชาวพุทธของเราที่
ประพฤติปฏิบัติตัว บำเพ็ญคุณงามความดีด้วยการให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตา
ภาวนา ต่างคนต่างบำเพ็ญก็เท่ากับแม่น้ำสายต่าง ๆ คือแต่ละบุคคลแต่ละรายนั้นแลที่
บำเพ็ญอยู่เวลานี้ กลายเป็นแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลเข้าสู่มหาวิมุตติมหานิพพาน

แม่น้ำสายต่าง ๆ ได้แก่ผู้บำเพ็ญ บำเพ็ญได้มากได้น้อย น้ำนั้นก็ค่อยไหลลงไป
เรื่อย ๆ จนกระทั่งบารมีแก่กล้าสามารถแล้ว น้ำนั้นก็ไหลเข้าสู่มหาวิมุตติมหานิพพาน
เช่นพระพุทธเจ้าทั้งหลาย พระอรหันต์ทั้งหลาย นี้ไหลรวมลงไปสู่มหาวิมุตติมหา
นิพพาน นั้นเป็นที่รวมแห่งธรรมทั้งดวง อยู่จุดมหาวิมุตติมหานิพพานนั้นแล นั้นเรียก
ว่าเป็นธรรมแท้

ธรรมแท่นั้นมีมานานแสนนานไม่นับกับนับกัลป์ เลยนั่นไปอีกว่าก็กับกัลป์ นี้คือ
ธรรมแท้ที่แม่น้ำทั้งหลายคือ พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกบรรลุนิพพาน เข้าถึงจุดนั้นแล้ว
เป็นน้ำมหาสมุทรทะเลหลวงอันเดียวกัน จะแยกว่าเป็นคนนั้นคนนี้แยกไม่ได้ เป็นแม่น้ำ
มหาสมุทรวิมุตติหลุดพ้นอย่างเดียวกันหมด

นี่เหมือนกันกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลลงตามคลองต่าง ๆ แล้วเข้าสู่แม่น้ำ
มหาสมุทร เมื่อแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลรวมเข้าไปสู่มน้ำมหาสมุทรแล้ว ย่อมหมดความ
หมายในคำว่าแม่น้ำสายนั้นสายนี้ในทันที ที่แม่น้ำสายต่าง ๆ ได้ไหลลงสู่มน้ำ
มหาสมุทรแล้ว เรียกได้คำเดียวว่าแม่น้ำมหาสมุทรเท่านั้น มีคำเดียว แม่น้ำสายต่าง ๆ
รวมหมดแล้วกลายเป็นแม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงอันเดียวกันแล้ว

นี้ผู้บำเพ็ญธรรมทั้งหลายเมื่อต่างคนต่างบำเพ็ญ ซึ่งเทียบกับแม่น้ำต่างสายไหลลงสู่มหาวิมุตติมหาวิพพาน เมื่อถึงความบริสุทธิ์พุทธโอเด็มที่แล้ว ก็เรียกว่าจิตนี้ได้เข้าสู่ธรรมอันแท้จริงแล้ว เรียกว่าธรรมแท้ ธรรมแท้นี้แลที่มีประจำอยู่ในโลกธาตุนี้

หากว่าโลกเขาสามารถถ่ายถอดหรือว่าถ่ายที่.วิ.ในธรรมแท้ได้ ก็จะเป็นที่อัศจรรย์ ล้นโลกล้นสงสารไม่มีอะไรเกินธรรมแท้นั้นได้เลย ในขณะที่เดียวกันก็ให้ถ่ายลงไปถึงบาปก็มีภาพ บุญก็มีภาพ นรกก็มีภาพ นรกหลุมต่าง ๆ มีภาพทั้งนั้น ๆ ถ่ายออกมาเป็นภาพ ๆ จนกระทั่งถึงนรกหลุมสุดท้ายก็ถ่ายภาพขึ้นมา แล้วจากนั้นก็ถ่ายขึ้นมาถึงสวรรค์ชั้นต่าง ๆ

ตั้งแต่ชั้นจาตุมฯ ขึ้นไป ก็ถ่ายภาพไว้ ๆ ให้เห็นชัดเจนถึงปรนิมิตวสวัตติสวรรค์ชั้นที่หกก็ถ่ายภาพไปหมด จนกระทั่งถึงพรหมโลก ๑๖ ชั้นก็ถ่ายภาพไปให้ตลอดทั่วถึงหมด ถึงนิพพาน คือมหาวิมุตติมหาวิพพานนั้น ก็ให้ถ่ายภาพทั่วถึงแล้ว ทั้งสองอย่างนี้ได้เห็นประจักษ์ในภาพที่.วิ.โดยไม่สงสัย เพราะถ่ายออกมาจากหลักความจริงโดยแท้แล้ว

มนุษย์เรานี้แหละผู้เฉลียวฉลาดที่สุด รู้ตัวชั่ว รู้บุญรู้คุณรู้โทษทุกอย่าง นี้แหละเป็นผู้ตะเกียกตะกายในการละชั่วและการบำเพ็ญดี ด้วยชีวิตจิตใจไม่เสียดายเลย เพราะเห็นธรรมชาตินั้นแล้วประจักษ์ในภาพที่ออกทางที่.วิ. ทั้งนรกทั้งสวรรค์ แล้วการตะเกียกตะกายเพื่อให้ไปถึงสวรรค์ชั้นนั้น ๆ ก็จะต้องตะเกียกตะกายไป จนกระทั่งถึงชั้นสูงสุดคือวิมุตติพระนิพพาน จะเป็นเครื่องดึงดูดจิตใจของเราอย่างรุนแรง

การละชั่วทำดีไม่ต้องบอก ไม่ต้องได้บีบได้บังคับกัน เพราะชั่วก็เห็นโทษประจักษ์อยู่แล้วในที่.วิ. ดีก็เห็นประจักษ์อยู่แล้วในที่.วิ. เป็นชั้น ๆ ขึ้นไปจนกระทั่งถึงชั้นดีเลิศคือธรรมทั้งแท่งแล้ว ความอุตสาหพยายาม ความพากความเพียรนี้จะมีใครมาบังคับเลย จะเป็นไปเอง ๆ เพราะกิเลสหมดความหมายไปโดยลำดับ ในขณะที่ได้เห็นภาพคือเห็นโทษของกิเลสที่มันแสดงให้โลกได้รับความทุกข์ความทรมาน ถึงกับการตกรรกลมกล่อมที่ปิดไว้เป็นเวลานานแสนนานไม่รู้ไม่เห็น หลอกหลวงโลกให้มกมายไปตามว่า นรกไม่มี บาปไม่มี บุญไม่มี

บาปก็ได้มาปรากฏแล้วในจอที่.วิ. บุญก็ปรากฏแล้ว นรกก็ปรากฏแล้ว ซึ่งเป็นผลจากการทำชั่ว พรหมโลก นิพพาน ก็ปรากฏชัดเจนแล้วในผลแห่งการทำกรรมดีเป็นชั้น ๆ ไป กิเลสจะไม่ได้หลอกหลวงเราไปเป็นเวลานานเหมือนดังที่เป็นมานี้ เพราะเอาของจริงมาปะทะกัน ของปลอมมีเท่าไรล้มเหลวไปหมด

ของปลอมคืออะไร เวลาของปลอมกำลังมีอำนาจมาก กิเลสตัวมีตมิดปิดหัวใจเราไม่ให้ความจริง ให้ความรู้แต่ความจอมปลอมและเชื่อความจอมปลอม จึงได้หลงมกมาย

ไปตามมัน ได้รับความทุกข์ความทรมาน จากความเชื่อของมันที่ลลวงงนั้นมากต่อมาก สัตว์โลกทั้งหลายผ่านพ้นไปไม่ได้เพราะความลลวงงตมต้นของกิเลส

ทีนี้เมื่อได้เปิดเหตุเปิดผลหลักความจริงออกมาให้เห็นชัดเจน ว่าบาปมีอย่างนี้เป็นภาพที่ประจักษ์อยู่ในที.วี. บุญมีอย่างนี้ภาพประจักษ์อยู่ในที.วี. นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพานมีอย่างนี้ ประจักษ์ในที.วี.แล้ว กิเลสจะหายไปเลยทีเดียว ไม่สามารถที่จะมาตมต้นสัตว์โลกด้วยความจอมปลอมของมันอีกต่อไป โลกจะหมุนตัวเข้าสู่ความจริง ๆ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วจิตวิญญาณที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร ซึ่งไม่มีอะไรเทียบเท่าเสมอเหมือนเลยในความมากต่อมาก จิตวิญญาณนั้นจะไหลเข้ามาสู่การทำความดี ผลกรรมมีมากน้อยก็จะลดลงไป เพราะไม่ส่งเสริมด้วยการทำชั่ว การทำดีจะหนักหนาขึ้นไปโดยลำดับ

จิตวิญญาณทั้งหลายเมื่อผ่านพ้นกรรมอันนั้น ๆ ไปแล้ว ก็จะผ่านเข้ามาหมุนตัวเข้ามาสู่การสร้างคุณงามความดี ถอดถอนตนออกไปได้โดยลำดับ เหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลรวมเข้าไปสู่มหาสมุทรทะเลหลวง เมื่อสร้างคุณงามความดีด้วยความตะเกียกตะกาย ด้วยความเชื่อถึงใจแล้วโดยไม่หยุด สามารถที่จะถึงวิมุตติพระนิพพานได้โดยทั่วถึงกัน จิตวิญญาณที่กิเลสมันว่าตายแล้วสูญ ๆ ซึ่งก็เคลื่อนโลกธาตุอยู่ นี้จะค่อยหมดไป ๆ เข้าสู่จิตวิมุตติถึงขั้นมหาวิมุตติมหานิพพานไปได้ด้วยกัน เป็นผู้สิ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย

แต่เนี่ยเสียด้ายที่ภาพที.วี.ทางด้านธรรมะ ไม่สามารถที่จะมาถ่ายภาพให้พี่น้องทั้งหลายชาวพุทธของเราได้รู้ได้เห็นประจักษ์ใจ กิเลสมันจึงสนุกลลวงงตมต้นโลกให้เชื่อถือและปฏิบัติตามมัน ได้รับความทุกข์ความทรมานนี้ไม่มีสิ้นสุดตลอดไป ออย่าว่าเพียงตลอดมาเลย ตลอดไปก็ไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าไม่มีธรรมเข้ายับยั้ง ไม่มีธรรมเข้าไปเป็นเครื่องคัดค้านต้านทาน

พวกเราทั้งหลายพึงทราบที่โลกเขาไม่สามารถที่จะผลิตที.วี.ถ่ายธรรมถ่ายถึงบุญบาปนรกอเวจีได้ แต่พระพุทธรูปเจ้าทรงชี้แจงไว้แล้วนั้น เท่ากับที.วี.ถ่ายออกมาให้สัตว์โลกทั้งหลายได้รู้ได้เห็น ได้อ่านได้ยินได้ฟังตลอดมา นี้คือภาพที.วี.อันแท้จริงของพระพุทธรูปเจ้า ตรัสรู้ขึ้นเป็นศาสดาเอกของโลกแล้ว ที.วี.ประจักษ์ในพระทัย ขยายที.วี.ออกมาแสดงแก่โลกทั้งหลาย ว่าการทำบาปเป็นบาปอย่างนั้น ๆ ตามที.วี.ประจักษ์พระทัยของพระพุทธรูปเจ้าที่แสดงออกมา การทำบุญมีผลอย่างนั้น ๆ ตามที.วี.ทางด้านดีที่ได้แสดงผลออกมา

เราเชื่อตามที.วี.คือคำสั่งสอนของพระพุทธรูปเจ้าแล้ว เราจะสามารถพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงตัวเอง ซึ่งเคยเป็นมาในทางที่ชั่วชนิดใดก็ตาม เข้าสู่ทางดีเป็นลำดับ ๆ

แล้วความเบาบางแห่งทุกข์เพราะการปฏิบัติดำเนิน แม้ไม่ถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพานในเวลานั้นก็ตาม ความทุกข์ทั้งหลายจะเบาบางลงไปเรื่อย ๆ ความสุขก็จะเจริญขึ้นภายในจิตใจ ตลอดภพชาติของเราก็จะหย่อนเข้ามา ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติพระนิพพานได้โดยสมบูรณ์ ตามแนวทางคือที่.วิ.หรือว่าแปลนที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วนับพอประมาณ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นนี้พอประมาณเท่านั้น นี่คือแบบแปลนแผนผัง หรือที่.วิ.ที่ชี้บอกความจริงไว้ไม่คลาดเคลื่อนไปไหนเลย

ถ้าต่างคนต่างปฏิบัติตามนี้แล้ว เราชาวพุทธก็就会有ความสงบร่มเย็น การปฏิบัติหน้าที่การงานก็มีขอบมีเขตมีเหตุมีผล มีการละเว้นและการบำเพ็ญ ละเว้นในสิ่งที่ชั่วไปโดยลำดับ และการบำเพ็ญตัวในสิ่งที่ดี ครอบครัวย้ำเรือน ตัวของเราเองก็มีความสุขสงบร่มเย็นเป็นสุข ๆ ทั่วหน้ากัน เพราะต่างคนต่างปฏิบัติตามที่.วิ.คือแบบแปลนแผนผัง ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วนั้น โลกทั้งหลายก็就会有ความสงบร่มเย็น เฉพาะอย่างยิ่งเราชาวพุทธควรที่จะยึดหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นของตายตัวไม่หลงกลวงนี้เข้ามาปฏิบัติ ด้วยความเอาจริงเอาจัง อย่าทำเหลวไหลคลอนแคลน ให้ทำจริงทำจัง

กิเลสมีอยู่ภายในใจตัวใดก็ตาม ไม่เคยมีตัวท้อแท้อ่อนแอ ไม่มีคำว่าอ่อนกำลังลง ไม่มีคำว่าวัย กิเลสเริ่มเกิดขึ้นมาเริ่มเป็นเด็ก เริ่มขยายตัวขึ้นไปเป็นหนุ่มเป็นสาว เป็นเฒ่าเป็นแก่ชรา เผาศพกิเลสเพราะกิเลสตายอย่างนี้ไม่เคยมี เพราะกิเลสไม่เคยมีวัยมีชรา มีแต่ความบีบบังคับสัตว์โลกอยู่ตลอดเวลา มีอยู่ที่ใจของเราทั้งหลายนี้แหละ เราจึงต้องเอาจริงเอาจังเข้มแข็ง

กิเลสเป็นของเข้มแข็งแต่ไหนแต่ไรมา ไม่เคยเสริมกำลังตัวเองขึ้นให้มีความเข้มแข็ง เพราะมีความเข้มแข็งอยู่แล้ว ตามปกติของมันมีความเข้มแข็งอยู่โดยปกติ เมื่อได้รับการส่งเสริม มีสัตว์โลกเชื่อมั่นเท่าไรมันก็ยังจูงจุมูกไปเรื่อย ๆ ถึงไหนถึงกัน ตกนรกหมกไหม้ขนาดไหนมันไม่ได้คำนึง เพราะมันบอกว่ารกไม่มี นี่คือกิเลสตัวจอมปลอม ต้องปิดต้อกันไว้หมด อันใดที่มีมันจะบอกว่าไม่มี อันใดที่ดีมันจะบอกว่าชั่ว แล้วก็ไม่ได้ให้สัตว์ทั้งหลายทำ นี่ละสัตว์ลุ่มหลงต่อมันเพราะเหตุนี้เอง จึงมีความทุกข์ความลำบาก

เกิดมาเราก็ไม่ทราบที่เกิดมาจากกำเนิดใด ที่มาเป็นมนุษย์มาเป็นสัตว์เหล่านี้ ไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ว่า กำเนิดของตนที่เกิดในภพนี้มาจากกำเนิดใด สัตว์ตัวใดบุคคลใด เราไม่ทราบ เราก็เกิดมาแบบเลื่อนลอยตามอำนาจแห่งบุญแห่งกรรมที่มีมากน้อยหนุนให้มาเกิด เกิดแล้วเวลานี้จิตใจของเราเราก็ไม่ได้เคยมองดูเลย

จิตใจแท้เป็นธรรมชาติที่รู้ รู้ที่อยู่ในตัวของเรานี้แล ท่านเรียกว่าจิต เรียกว่าใจ เป็นแก่นอันหนึ่งฝังอยู่ในแห่งร่างกายของเรานี้ทั้งสัตว์ทั้งบุคคล นั้นท่านเรียกว่าใจ

เราก็ไม่เคยดูใจอันนี้ เพื่อส่งเสริมความดีให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ก็มีแต่ทำตามความอยาก ความทะเยอทะยานที่กิเลสผลักดันให้ไป มันก็มีแต่ความเลวร้ายเป็นผลขึ้นมาเรื่อย ๆ เมื่อเรามองดูจิตใจของเราบ้างแล้ว เราก็จะได้เห็นเรื่องจิตใจของเราเป็นอย่างไร เราจะส่งเสริม นำธรรมเข้าไปส่งเสริม ปฏิบัติตัวให้ดี

ใจนี้ไม่เคยตาย นี่ละที่ว่าจิตวิญญาณเคลื่อนทั่วโลกดินแดน ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน ไม่มีสิ่งใดเทียบได้ มากกว่าทุกสิ่งทุกอย่างคือจิตวิญญาณนี้แล นี่ละเมื่อเราไม่ได้มองดูตัวของเราแล้ว การเกิดการตายของเราในภพต่อไปนั้น ซึ่งจะมาถึงอยู่เช่นเดียวกับ วันพรุ่งนี้จะมาถึง จากวันนี้ไปก็ถึงวันพรุ่งนี้ จากเกิดในภพนี้แล้วก็จะไปเกิดในภพหน้า เช่นเหมือนกับวันพรุ่งนี้

แล้วหลักเกณฑ์ของเรามีอะไรบ้างที่จะเป็นเครื่องอบอุ่นตายใจภายในจิตใจของเรา เราก็ไม่มี เวลาตายไปแล้วก็จะเกิดตามยถากรรมเช่นนั้นเรื่อยไป และเป็นอย่างนี้เรื่อยไปถ้าเราไม่สร้างหลักใจคือหลักธรรม ได้แก่คุณงามความดี เข้าสู่ใจของเราเสียเวลานี้ เราจะพลาดทำเสียที่ตลอดไป

โดยเหตุนี้เมื่อธรรมของพระพุทธเจ้าประกาศกังวานให้เราทั้งหลายทราบอยู่นี้ นับว่าเป็นบุญลาภเป็นวาสนาของพวกเราอย่างยิ่ง ที่ได้พบพระพุทธศาสนา อันเป็นศาสนาเอกอุ ไม่มีศาสนาใดผู้ใดเสมอเหมือนเลย ข้อยืนยันแห่งศาสนาพุทธแห่งพระพุทธเจ้าที่มีตนมีตัวอยู่เวลานี้ ก็คืออริยสัจ ๔ อริยสัจ ๔ นี้ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ทั้งสองฝ่ายนี้แลเป็นเครื่องต้านทานต่อสู้กันภายในจิตใจดวงเดียวนี้

ถ้าเราได้สร้างความคิดคือสร้างทางมรรค การทำบุญให้ทานทุกประเภท รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา นี่เป็นการสร้างความคิด ลบล้างกิเลสคือพวกทุกข์ พวกสมุทัย นี้ให้ขาดลงไปจากใจ ดังพระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญเต็มกำลังความสามารถมาแล้วจนได้บรรลุ เรียกว่าตรัสรู้ธรรม คือตรัสรู้ขั้นท่ามกลางแห่งอริยสัจนี้แล พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์อุบัติขึ้นจากอริยสัจนี้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะพระปัจเจกพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า พระสาวกของพระพุทธเจ้าหลาย ๆ พระองค์ ก็ผุดขึ้นจากองค์อริยสัจนี้ทั้งนั้น

นี่ละพระพุทธเจ้าของเราทรงอุบัติขึ้นจากอริยสัจนี้ จึงเป็นพระพุทธเจ้าเต็มองค์ เป็นศาสดาเต็มองค์ เป็นผู้บริสุทธิ์เต็มองค์ มีตนมีตัวเป็นผู้ประกาศศาสนา นับว่าเราได้เกิดมาพบศาสนา เรียกว่าเป็นลาภอันประเสริฐของพวกเรา อย่าให้ศาสนานี้ได้ผ่านพ้นไปจากเรา ผ่านวันผ่านคืนผ่านปีผ่านเดือนไปเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ถึงตายก็ไม่เกิดประโยชน์ อย่างนี้อ่าให้มีในชาวพุทธของเรา ขอให้ตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติ กำจัดสิ่งที่ชั่วทั้งหลายที่มีอยู่ในตัวของเรา ให้ห่างเหินออกไป แล้วบำเพ็ญความดี ส่งเสริมความดีให้มากขึ้น เราจะได้มีความเจริญรุ่งเรือง

เกิดมาแม้ไม่ทราบว่าเราเกิดมาจากภพใดก็ตาม ในปัจจุบันนี้เราสร้างคุณงามความดีจนเป็นที่อบอุ่นแก่ใจแล้ว เราย่อมแน่ใจว่าตายแล้วจะไม่เสียท่าเสียที แล้วผู้มีคุณงามความดีสูงเด่นขึ้นไปย่อมประจักษ์ใจตัวเอง ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ตายนี้แล ว่าตายแล้วนี้จะไปเกิดที่ใด หรือไม่เกิดที่ใด ธรรมสามารถประกาศก้องขึ้นภายในจิตใจนี้ ประจักษ์ในตัวเองแล้วไม่ต้องถามใคร

นี่ละการสร้างหลักใจจนถึงขั้นแน่นนอนแล้ว ย่อมประกาศขึ้นภายในตัวเอง ไม่สะทกสะท้านต่อความเป็นความตาย ต่อความทุกข์ยากลำบาก หรือนรกหลุมใด ๆ กำเนิดของสัตว์ของเปรตของผีใด ๆ เป็นการกล้าหาญชาญชัย ไม่ไปเกิดในสถานที่เหล่านั้น ๆ ทั้งนี้ ไปก็คือคุณธรรมที่ประจักษ์อยู่กับใจนี้ว่าไปทางดี นอกจากนั้นยังสามารถจะทราบได้ว่า จะไปสวรรค์ชั้นนั้น ๆ จนกระทั่งถึงพรหมโลก

ผู้ประจักษ์ถึงขั้นขีดสุดวิมุตติพระนิพพานแล้ว ประกาศก้องขึ้นในขณะที่กิเลสขาดสะบั้นลงไปจากจิตใจโดยสิ้นเชิงแล้ว แล้วไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว ดังพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน ที่ได้บรรลุธรรมถึง สันติภูมิโก สุตยอดนี้แล้วประกาศขึ้นในเวลานั้นเลย

ดังพระพุทธเจ้าทรงแสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งหลายว่า ญาณญจ ปน เม ทสฺสนํ อุกฺปาทิ ญาณคือความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา อุกฺปฺปา เม วิมุตฺติ ความหลุดพ้นจากกิเลสกองทุกข์ทั้งหลายของเราไม่กำเริบอีกแล้ว อยมฺนฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปฺนพฺภโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว นี่คือ สันติภูมิโก ความรู้เองเห็นเองประกาศขึ้นในพระทัยของพระพุทธเจ้า จึงได้ประกาศทำทนายให้เบญจวัคคีย์ทั้งหลายได้ทราบว่า นี่ธรรมของจริงเราเป็นผู้ทรงไว้แล้ว กำลังนำธรรมของจริงนี้มาสอนพวกเธอทั้งหลาย เพื่อเดินหรือว่าไต่เต้าไปตามทางที่เราแสดงไว้

ในขณะที่เดียวกันนั่นเองพระอัญญาโกณฑัญญะก็ได้มีดวงตาเห็นธรรม ได้รู้ขึ้นในขณะนั้นถึงขั้นสะดุดใจและเปล่งอุทานออกมาในเวลานั้นว่า ยงฺกิญฺจิ สมฺมุตฺตมํ สพฺพนฺตํ นิโรธธมฺมํ สิ่งใดก็ตามเกิดขึ้นมาแล้วดับทั้งนั้น นี่ประจักษ์ใจว่าหาสิ่งแน่นอนตายใจตายตัวพอจะยึดถือเป็นหลักเป็นเกณฑ์ของจิตใจไม่ได้ นอกจากธรรมอย่างเดียวเท่านั้น วาระสุดท้ายพระองค์ก็ทรงอนุโมทนา ทรงเปล่งอุทานรับพระอัญญาโกณฑัญญะว่า อญฺญาสิ วต โภ โกณฺทญฺโญ อญฺญาสิ วต โภ โกณฺทญฺโญ พระอัญญาโกณฑัญญะผู้เจริญได้รู้แล้วหนอ พระอัญญาโกณฑัญญะผู้เจริญได้รู้แล้วหนอ ๆ

คือว่าจับหลักได้แล้ว อย่างไรก็ตามไม่เป็นอื่น พระอัญญาโกณฑัญญะจะต้องก้าวเข้าสู่ความหลุดพ้นดังพระพุทธเจ้าประกาศก้องขึ้นให้ได้ยินนั้นแล และพอวันหลังมาเมื่อได้ฟังอนัตตลักขณสูตร เบญจวัคคีย์ทั้งห้านั้นก็บรรลุถึงธรรมขั้นสุดยอด ก็ประกาศ

กั้วานขึ้นในญาณความรู้แจ้งใน สหุทธิวิถี ของตัวเองด้วยกันโดยสมบูรณ์ เหมือนพระ พุทธเจ้าที่ประกาศก้องขึ้นที่แรกว่า ญาณญา ปณ เม ทสฺสนํ อุทฺปาทิจนกระทั่งถึง นตฺถิทานิ ปุณฺพโก ธรรมเหล่านี้ได้สมบูรณ์เต็มที่แล้วในเบญจวัคคีย์ทั้งห้า หลังจาก การฟังอนัตตลักขณสูตรสิ้นเสร็จลงเท่านั้น

นี่ละธรรมประเภทนี้เป็นธรรมที่สุดยอด จากการบำเพ็ญของนักบุญทั้งหลาย จะต้องก้าวเข้าสู่จุดนี้ เรียกว่ามหาวิมุตติมหานิพพาน ธรรมสูญไปไหน เหมือนกับน้ำ มหาสมุทรทะเลหลวงที่รับน้ำสายต่าง ๆ ไหลไปรวมที่มหาสมุทรนั้นแล้ว น้ำมหาสมุทรก็ ทรงไว้ซึ่งน้ำทั้งหลาย ดังที่เราทั้งหลายได้เห็นกันทั่วโลกนี้ นั่นคือน้ำมหาสมุทร เป็นที่ ไหลรวมแห่งแม่น้ำสายต่าง ๆ นี่ฉันใดก็เหมือนกัน น้ำมหาวิมุตติมหานิพพานถึงขั้นที่ว่า เป็นธรรมเท่านั้น ไหลออกมาจากผู้บำเพ็ญสายต่าง ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้นเช่น เดียวกัน แล้วก็ป็นมหาวิมุตติมหานิพพานด้วยกัน

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าท่านทรงชี้แจงด้วยความถูกต้องดีงาม เรียกว่าสวาก ขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกอย่างแล้ว ถ้าว่แบบแปลนก็แบบแปลนที่สมบูรณ์แบบ ถ้าว่ ที่.วี.ที่ออกช่องใครเห็นได้อย่างชัดเจน ดูตามตำรับตำราซึ่งเท่ากับดูที่.วี.บาปบุญ นรค สวรรค์ นิพพาน นั้นแลไม่ผิดกันเลย นี่เป็นความถูกต้องดีงามแล้ว

เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์ก็เป็นบุญลาภของเรา และได้พบพระพุทธศาสนาก็นับว่า เป็นบุญอันเลิศเลออีกชั้นหนึ่ง เรานับถือพระพุทธศาสนาเชื่อบุญเชื่อบาปตามที่.วี.ที่พระ พุทธเจ้าทรงแสดงไว้แล้ว เราก็จะเข้าถึงของจริงเป็นลำดับลำดับ ในชาตินี้ถ้าเราได้ บำเพ็ญตัวของเราถึงขั้นแน่นอนเป็นลำดับแล้ว เราจะประจักษ์เองไม่ต้องไปทูลถามพระ พุทธเจ้า เพราะธรรมนั้นสอนเพื่อความรู้ประจักษ์ตัวเอง เรียกว่า สหุทธิวิถี ไปโดย ลำดับ

เช่นผู้ปฏิบัติธรรม เฉพาะอย่างยิ่งพระกรรมฐานเรามีหน้าที่อันเดียวตามหลัก ธรรมที่ทรงแสดงไว้แล้ว ไม่มีภาระอื่นใดเข้ามายุ่งเหยิงวุ่นวายเกี่ยวววน ให้มีแต่หน้าที่ การชำระกิเลสอย่างเดียว ท่านเหล่านี้แหละเป็นผู้ที่จะทรงธรรมเหล่านี้ไว้ ท่านสอนด้วย จิตตภาวนาล้วน ๆ นี่ละงานของพระแท้ เพราะมีงานอันเดียว เรื่องการชวนชวหายหา จตุปัจจัยที่อยู่อาศัยเหมือนประชาชนนั้น เขารับภาระไว้หมดแล้ว เรามีแต่ตัวจะก้าว เข้าสู่แนวรบคือการต่อสู้กับกิเลสเท่านั้น เราจึงมีหน้าที่โดยเฉพาะด้วยจิตตภาวนา ชำระ จิตใจของตน

เริ่มตั้งแต่จิตเป็นสมาธิ ไม่มีใครบอกก็ตาม ตั้งแต่วันเกิดมาเราไม่เคยรู้เคยเห็น สมาธิ เวลาเรียนหนังสืออยู่เราก็เห็นสมาธิในตำรับตำรา เป็นสมาธิกระดาษ เป็นสมาธิ ในตัวหนังสือ แต่พอปฏิบัติจิตตภาวนาเข้าแล้ว สมาธิในกระดาษ สมาธิในตัวหนังสือ

นั่นก็ชั่วลูกศรเข้ามาสู่การจิตตภาวนาของเรา เราทำจิตตภาวนาตามหลักที่ท่านสอนไว้นั้น ก็มาปรากฏสมาธิขึ้นที่ใจของเรา อ้อ สมาธิเป็นอย่างไรไม่ต้องถามใคร ความสงบเย็นใจ เพียงเท่านั้นก็เกิดความอัศจรรย์ขึ้นภายในจิตใจ

เพราะไม่มีความสุข ความแปลกประหลาดอันใดที่เราเคยผ่านมา นับตั้งแต่วันเกิด จนกระทั่งบัดนี้ ได้ปรากฏความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นแล้วในบัดนี้ ก็ต้องมีความ ตื่นเต้น มีความพอกพอกใจ ความเชื่อความเลื่อมใสในศาสนาก็ฝังลึกลงไป ๆ การ เจริญสมณธรรมของผู้จะแก้อกิเลสด้วยความหลุดพ้นโดยถ่ายเดียว ย่อมมีกำลังมากขึ้น โดยลำดับ สมาธิก็เจริญขึ้นเรื่อย ๆ ความสงบเย็นในจิตใจของผู้บำเพ็ญสมาธิด้วยจิตต ภาวนาก็เจริญขึ้นเรื่อย ๆ มีความแน่วหนามั่นคง มีความสว่างกระจ่างแจ้งตามภูมิสมาธิ ของตน จนกระทั่งถึงขั้นสมาธิเต็มที่ได้เต็มภูมิแล้วก็ก้าวเข้าสู่ปัญญา

นี่ก็เป็นเรื่องจิตตภาวนาแก้อกิเลส ตามทางที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว จน กระทั่งปัจจุบันนี้ไม่เป็นธรรมที่ใครที่ล้าสมัย เป็นธรรมที่ทันสมัยกับกิเลสตลอดมา เราก็ก้าวเข้าสู่ปัญญา คำว่าปัญญามีหลายประเภท สุตมยปัญญา การได้ยินได้ฟัง ทำให้เกิด ข้อคิดต่าง ๆ เป็นปัญญาขึ้นมาอย่างหนึ่ง จินตามยปัญญา ความคิดอ่านไตร่ตรองใน แห่งต่าง ๆ แห่งสภาวะทั้งหลายที่เคยปรากฏมา นำมาเป็นข้อคิดพิจารณา ก็เกิด ปัญญาขึ้นขึ้นหนึ่ง ภาวนามยปัญญา ปัญญาเกิดขึ้นจากการภาวนาล้วน ๆ นี่เป็นปัญหา มากที่สุดถ้าไม่ปฏิบัติ

เราจะเพียงอ่านแต่ตัวหนังสือเฉย ๆ ก็กลายเป็นนอนแทะกระดาศไปได้ไม่สงสัย เหมือนกัน เพราะภาวนามยปัญญานี้จะเกิดขึ้นจากด้านภาวนาล้วน ๆ ไม่เกิดขึ้นจาก ความคิดอ่านไตร่ตรอง ไม่เกิดขึ้นจากสุตมยปัญญา จินตามยปัญญา แต่เกิดขึ้นจากการ ภาวนาล้วน ๆ ภายในจิตใจ เกี่ยวกับเรื่องสติปัญญาได้เคลื่อนไหวตัวออกไปพิจารณา พิเคราะห์สภาวะธรรม มีธาตุขันธ์เป็นสนามรบ มีธาตุขันธ์เป็นเป้าหมายแห่งการพิจารณา เพื่อความรู้แจ้งแทงทะลุ

เมื่อปัญญาได้สอดแทรกเข้าไปในอริยสัจ ๔ ชาตินี้ ทุกๆ ก็คือกายของเราเป็นผู้ เกิด เป็นผู้ทุกข์ เป็นผู้ตาย ใจของเราเป็นไปด้วย ถ้ามีสมุทัยคือกิเลสฝังใจใจก็เป็นทุกข์ ไปด้วย นี่ก็คือเรื่องภาวนามยปัญญา พิจารณาตามเหล่านี้เข้าไป เห็นแจ่มแจ้งชัด เจนเข้าไป ค่อยละไป ไม่มีใครบอกก็ละเอง ละเป็นลำดับ ที่รู้แจ้งเห็นจริงเข้าไปในขั้นใด ภูมิใดของสภาวะธรรมด้วยปัญญาประเภทต่าง ๆ ก็รู้แจ้งเห็นจริงเข้าไป กลายเป็น ภาวนามยปัญญาขึ้นมา

ภาวนามยปัญญานี้เป็นสิ่งที่ลึกลับมากในวงพุทธศาสนาเรา ถ้าไม่ได้ปฏิบัติให้ถึง ขั้นภาวนามยปัญญา ที่เกิดประจักษ์ขึ้นกับผู้ภาวนานั้นเสียเองแล้ว จะไม่หายสงสัยเลย

เพราะฉะนั้นการตัดปัญหาภาวนามยปัญญา นี้ ตัดด้วยจิตตภาวนา เมื่อถึงขั้นนี้แล้ว หากเป็นขั้นในผู้ตัวเอง สติปัญญาค่อยมีความสามารถแก้อริสงฆ์ หมุนตัวไปเองเป็นธรรมจักร เรียกว่าสติปัญญาอัตโนมัติ นี่พร้อมแล้วที่จะฆ่ากิเลสตัวก่อภพก่อชาติ ฆ่าไปโดยลำดับลำดับ ด้วยภาวนามยปัญญา นี้ ประจักษ์ในวงปฏิบัติ ชัดเจนอยู่ตลอดมาถ้าปฏิบัติให้ตรงตามทางพระพุทธเจ้าแล้ว คำว่าภาวนามยปัญญานี้จะไม่มีปัญหาอื่นใดเข้ามาแทรกเลย ขอให้ปฏิบัติให้รู้ตามหลักธรรมนี้เถิด

แต่นี้เราเพียงความจดความจำ เรียนมามากน้อยก็เป็นความจำไปหมด ความจำกับความจริงต่างกัน ความจำจำได้เท่าไรก็จำได้ จำได้เรื่องบุญเรื่องบาป เรื่องนรกเรื่องสวรรค์ จนกระทั่งถึงนิพพาน ก็มีแต่ความจำ ความจริงไม่ปรากฏ ท่านว่าสมาธิก็มีความจำได้เฉย ๆ สมาธิไม่ปรากฏกับใจ แต่ความจริงนั้นสมาธิปรากฏกับใจจริง ๆ ปัญญาปรากฏกับใจจริง ๆ ปัญญาขั้นใดปรากฏกับใจจริง ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น ประจักษ์กับหัวใจเป็น สันติภูมิจิโก สุตยอดประกาศข้างขึ้นมาภายในจิตใจตัวเอง โดยไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า

เพราะเป็นของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ก็จะไปถามผู้ใด พระพุทธเจ้าทรงสอนแล้วว่า สันติภูมิจิโก การเห็นด้วยตัวเองนั้นแลเป็นที่แน่นอน ผู้อื่นสอน พระพุทธเจ้าสอน ก็สอนเพื่อให้รู้ให้เห็นด้วยตัวเอง เมื่อรู้เห็นด้วยตัวเองแล้วหมดปัญหา ไม่ว่าพระพุทธเจ้าองค์ใดตรัสรู้ธรรมแล้วไม่ต้องไปถามใคร ประกาศธรรมสอนโลกทันที สาวกอรหันต์ทั้งหลายก็เหมือนกัน เมื่อปฏิบัติถึงขั้น สันติภูมิจิโก อันสุตยอดแล้วไม่ต้องทูลถาม แม้พระพุทธเจ้าประทับต่อหน้าก็ไม่ทูลถาม เพราะ สันติภูมิจิโก เป็นแบบเดียวกันเป็นอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน ไม่ต้องถามกัน

นี่ก็ปรากฏในจิต จิตตภาวนาเป็นสำคัญ พร้อมอยู่เสมอที่จะรับรองผู้บำเพ็ญภาวนาทั้งหลาย นับตั้งแต่ครั้งพระพุทธเจ้ามาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ธรรมเหล่านี้ไม่มีใครไม่ล้ำสมัย ธรรมเหล่านี้แลคือสินค้าแห่งมรรคผลนิพพานของพระพุทธศาสนา อยู่ในหัวใจของชาวพุทธเรา เฉพาะอย่างยิ่งอยู่ในผู้ปฏิบัติ ย่นลงไปอีกอยู่ในผู้ปฏิบัติกรรมฐานจิตตภาวนา

จะเป็นฆราวาสก็ตามเป็นพระก็ตาม กรรมฐานมีด้วยกันทุกคน กิเลสมีอยู่กับกรรมฐานนั้นแหละ มันเห็นว่าเป็นของสวยของงาม เหล่านี้มีแต่กิเลสเสกสรรปั้นยอขึ้นมา ผมก็งาม ขนก็งาม เล็บก็งาม ฟันก็งาม อะไรงามไปหมด เป็นถึงขยะอยู่ก็ไม่ยอมรับความจริง เหล่านี้เป็นถึงขยะเต็มร่างกายของสัตว์ของบุคคล ตามหลักความจริงธรรม ท่านสอนว่าอย่างนั้น แต่กิเลสไม่ยอมรับความจริง มันเสกสรรปั้นยอขึ้นมาใหม่ว่าเป็น

ของสวยของงาม มันก็ติดก็พัน นี่ละมันติดมันพันอันนี้เองมันจึงสร้างกองทุกข์ขึ้นภายในจิตใจ

เมื่อได้เห็นชัดเจนสิ่งเหล่านี้ตามหลักความเป็นจริงที่พระองค์ทรงสอนแล้ว มันก็ปล่อย ปล่อยสิ่งเหล่านี้แล้วก็เรียกว่าปล่อยความยึดความถือ ปล่อยความทุกข์ไปในตัวเอง ๆ ปล่อยเป็นลำดับลำดับไปจนกระทั่งถึงปล่อยสุดท้ายไม่มีอะไรเหลือเลย นั่นละไม่ต้องถามหาพระนิพพาน ธรรมแท้เป็นอย่างไรประกาศก้องอยู่ในหัวใจของท่านผู้สิ้นกิเลสด้วยกัน นั่นละเรียกว่า ที.วี.ของท่านท่านทรงไว้แล้ว

พวกเราไม่มีที.วี. เราเสียดายที่ธรรมไม่มีที.วี.มาถ่ายทอดให้ชาวพุทธทั้งหลายของเราได้ฟัง มีแต่ฝ่ายกิเลสมันถ่ายทอดลงท่วมต้น ถ่ายนี้ โธ ตัวเก่งมากนะพวกที.วี.นี่นะ ถ่ายได้ดีละเอียดลออ แต่เป็นเรื่องของโลกไปเสีย จึงเสียดายธรรมไม่มี ที.วี.ถ่ายทอดอย่างนั้นแล้วประกาศก้องขึ้นมา ลบล้างสิ่งจอมปลอมทั้งหลายที่กิเลสมันถ่ายมาหลอกลวงโลก ให้ถ่ายตั้งแต่ของจริงเข้าไปสู่หัวใจโลกแล้ว ใจจะสะอาดสะอาด จจนกระทั่งถึงใจถึงวิมุตติหลุดพ้นไปโดยไม่ต้องสงสัย

นี่ละธรรมเป็นของสด ๆ ร้อน ๆ อยู่อย่างนี้ ท่านว่าธรรมแท้ นี่ละธรรมแท้มีอยู่อย่างนี้ ขอให้ปฏิบัติ ก้าวเดินตามสายธรรม เหมือนกับแม่น้ำลำคลองสายต่าง ๆ ให้ก้าวไปตามนั้นแล้วจะถึงจุดหมายปลายทางด้วยการก้าวไม่ลัดไม่ละไม่ท้อไม่ถอย เราจะถึงวิมุตติพระนิพพานเช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายท่าน

เพราะธรรมนี้ไม่มีกาล ไม่มีสถานที่ ไม่มีเวลา มีอยู่เช่นเดียวกันกับกิเลสมีในหัวใจของเรา ความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะตัณหา มีฝักใจของพวกสะสมในสัตว์ทั้งหลายตลอดมาฉนั้นใด ธรรมะก็มีฝักใจอยู่ในนั้นฉนั้นนั่นเหมือนกัน เป็นแต่เพียงว่าอำนาจสู้กิเลสความจอมปลอมไม่ได้ กิเลสจึงบีบบังคับเป็นหัวหน้า พาสัตว์ทั้งหลายดำเนินด้วยความหลอกลวงท่วมต้นของมัน สัตว์ทั้งหลายเชื่อมั่นตลอดก็จมไปตามมันเรื่อย ๆ ไม่เห็นโทษแห่งความหลอกลวงของมัน

พวกเราทั้งหลายจึงได้รับความทุกข์ความทรมานลำบากลำบาก แต่เพราะอะไรไม่เห็น ทุกข์ก็บอกว่าทุกข์ มองไปที่ไหนมีตั้งแต่กองทุกข์เต็มบ้านเต็มเมือง เรายังไม่รู้ทั้ง ๆ ที่กองทุกข์อยู่ที่หัวใจของเรา เราไม่รู้สาเหตุว่าเป็นมาจากอะไร ธรรมจึงสอนเข้าไปหาสาเหตุ มันเป็นอะไรมันถึงได้ทุกข์ ความโลภ โลภมากก็เป็นทุกข์ แน่ะฟังซิ ถ้าไม่โลภมากก็ไม่ทุกข์มาก ความอยากได้ คนไม่ใช่คนตายก็ต้องมีความอยากเป็นธรรมดา ความอยากธรรมดาของคนมีธรรมในใจ ของคนที่มีธรรมรักษาใจ ย่อมไม่ผาดโผนโจนทะยานอยากพอดิบพอดี อยากเป็นความสุขความเจริญของตนเองและครอบครัวได้ ไม่ทะเยอทะยาน นี่ก็เป็นเรื่องภัยตัวหนึ่งมันหลอก

ความโกรธ ราคะตัณหา มันมีตั้งแต่ความหลอกลวงตัมตุ้น เอาฟืนเอาไฟมาเผาไหม้เราทุกหัวใจมีแต่สิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่อื่นใดมาเผา ต้นไม้ ภูเขา ดินฟ้าอากาศ มหาสมุทร ทะเลหลวง ไม่ได้เป็นฟืนเป็นไฟมาเผาไหม้หัวใจเราเหมือนกับกิเลส คือ ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา นี้เลย แต่โลกทั้งหลายไม่เห็นโทษของมันจึงยอมรับ ปากไหน มาพูดมีแต่พูดถึงเรื่องกองทุกข์ ๆ สาเหตุแห่งกองทุกข์ไม่ยอมมาพูด เพราะไม่ได้สังเกตไม่รู้ ถูกมันตัมตุ้น เราจึงต้องให้ทราบเอาไว้

อย่าพากันโลภมากจนเกินเนื้อเกินตัว ดิ้นล้มดิ้นตายเพราะความโลภมาก ความโลภมากต้องติดต้องตั้ง ต้องทะเยอทะยาน ต้องสร้างความทุกข์ให้จิตใจ เมื่อไม่ได้สมใจแล้วก็โกรธก็เคียดแค้น ฆ่าฟันรันแทงพินาศฉิบหายกันไป ก็เพราะความโลภ ความโกรธ นี้เป็นสำคัญ ตัวราคะตัณหาด้วยแล้วยิ่งสำคัญมาก เวลานี้ยังต่างคนต่างส่งเสริม มันไม่รู้เนื้อรู้ตัว เวลานี้เป็นเวลาทีที่กิเลสเรื่องอำนาจมาก พุทธศาสนาผู้ทรงธรรมนี้แทบจะไม่มีเหลือแล้วเวลานี้

จะไปวัดไปวาสร้างคุณงามความดี ต้องด้อม ๆ มอง ๆ ไปอายุกิเลส เพราะกิเลส มีอำนาจวาสนามาก ถือเป็นเจ้าของเจ้าตา ถือเป็นเจ้าของเจ้าศักดิ์เจ้าสมบัติศฤงคาร บริวาร เอามาอวดอ้างธรรมะ เอาอันนี้เป็นใหญ่เป็นโต สัตว์ทั้งหลายที่หลงลุ่มจมอยู่กับสิ่งนี้ก็หมอบไปตามมัน ๆ แล้วมันก็ทำรุนแรงขึ้นไปเรื่อย ๆ มีอำนาจมาก ไม่สนใจกับอรรถกับธรรมเลย มีแต่เรื่องกิเลสนี้เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มโลกเต็มสงสารเต็มสังคมต่าง ๆ มีแต่เรื่องเหล่านี้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นไฟจึงมีอยู่ทุกแห่งทุกหน

ไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อย ผู้เรียนมากผู้เรียนน้อย คนมั่งคนมี คนทุกข์คนจน กิเลสฝังอยู่ที่ใจจนด้วยกันทุกคน ถ้าว่าจนจนความทุกข์ เป็นทุกข์ตะเข้ญใจด้วยกัน หาความสุขไม่มีสมบัติเงินทองข้าวของมีเส้นฟ้าเส้นแผ่นดิน ก็จนความทุกข์อยู่กับหัวใจนั่นเอง เพราะไฟเผาอยู่ที่หัวใจ เมื่อมีธรรมเข้าแทรกเข้ารักษาแล้ว สิ่งเหล่านั้นก็กลับมาเป็นประโยชน์เพื่อเสริมธรรม เสริมตัวของเราเองขึ้นไป เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้มีธรรม ถ้าไม่มีธรรมไม่ได้นะ

ใครอย่าอวดรู้อวดฉลาด ใครอย่าอวดมั่งอวดมี อย่าอวดบริษัทบริวาร อวดยศถาบรรดาศักดิ์ มันเป็นเรื่องของกิเลสออกอำนาจทั้งนั้นแหละ แล้วความจมความเสียหายความทุกข์ร้อนก็มาเกิดอยู่ที่ผู้โอ้อ่านั่นเองไม่ใช่ผู้ใด มันลืมหืม ความโอ้อ่าก็เป็นกิเลสเสียเราไม่รู้

ต่อไปนี้จะไม่มีศาสนานะ ค่อยหมดไป ๆ สุดท้ายผู้จะไปทำบุญให้ทานตามวัดตามสถานที่ต่าง ๆ นี้ต้องด้อม ๆ มอง ๆ ไป ไม่งั้นถูกกิเลสมันดูถูกเหยียดหยามมันเยาะมันเย้ยประเภทต่าง ๆ หือ จะไปสวรรค์เดี๋ยวนี้หรือ คอยฉันท้างชี คอยผมบ้างชี นั้น

มันว่านะ จะไปแล้วเหอ ขอเกาะชายผ้าหน่อย ขอเกาะชายจีวรหน่อย กิเลสมันเหยียหยัน เป็นอย่างนี้ เวลานี้กำลังนะ ธรรมซึ่งเป็นของจริงนั้นถูกกิเลสปิดไว้หมด เหยียบย่ำ ทำลายหมด

ธรรมเลยเป็นเชิงเช็ดเท้าก้าวขึ้นของกิเลสเวลานี้ ธรรมไม่ได้ก้าวเหยียบหัวกิเลส นะ มีแต่กิเลสก้าวเหยียบหัวธรรม ความเดือดร้อนวุ่นวายจึงทวีรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ เพราะมีแต่กิเลสเป็นเจ้าอำนาจ ต้องเป็นมหันตทุกข์ครองอำนาจเหมือนกันในหัวใจของ สัตว์ ถ้ามีธรรมเป็นเครื่องบังคับจิตใจกันบ้างแล้ว จะมีความสุขความเจริญเยือกเย็น ภายใต้นตัวเอง

นั่นละให้จำเอานะ ธรรมเวลานี้กำลังอับเฉาในหัวใจของพวกเรา กิเลสกำลังเรื่อง อำนาจ ให้พากันแก้ไข สิ่งเหล่านี้เป็นภัยมาตั้งกัปตั้งกัลป์แล้วให้รู้เสีย พระพุทธเจ้า ประกาศกังวานมากี่พระองค์แล้ว สอนว่ากิเลสเป็นภัยทั้งนั้น ๆ แม้เราละไม่ได้ก็ขอให้ มีเครื่องรักษามัน บังคับบัญชาให้มันอยู่ในกรอบ กรอบคือศีลคือธรรม ให้อยู่ในกฎใน เกณฑ์นี้เราก็พออยู่ได้ในโลกอันนี้ ไม่ได้ร้อนเกินไป เพราะมีธรรมเป็นน้ำดับไฟ แล้วก็ จะอยู่ไปเป็นความสุขความเจริญ ตายแล้วก็ไม่พลาดทำเสียที่จมลงในนรกโดยถ่ายเดียว

ทั้ง ๆ ที่ความสำคัญของกิเลสมันหลอกว่านรกไม่มีนั่นแล สัตว์ยิ่งหลงไหลลงไป นรกมากขึ้นทุกวัน ๆ กิเลสพอกพูนหัวใจมากเท่าไรยิ่งสร้างความชั่วช้าลามกมาก แล้ว ยิ่งเผาตัวเองขึ้นด้วยบาปด้วยกรรมต่าง ๆ แล้วไหลลงในนรก ถ้าเราพูดแบบโลกของเรา นี้เรียกว่ายมบาลจดบัญชีไม่ทัน มันเกลไถลเข้าไปก่อนแล้ว หลุดไม้หลุดมือ เตียวให้จด บัญชีเสียก่อน *ไม่จำเป็น* ลงแล้ว ขอจดบัญชีจดไม่ทัน ลงแล้ว ๆ ไหลลงสู่นรก ที่ว่านรก ไม่มีนั่นแล

ความจริงพระพุทธเจ้าประกาศสอนโลกมานานเท่าไร ว่านรกมีมาตั้งแต่กัปไหน กัลป์ใด พระพุทธเจ้าพระองค์ใดก็สอนว่านรกมี ๆ ทำไมมันจึงหน้าด่านนักกิเลสใน หัวใจคน ไม่ยอมฟังเสียงความจริงเลย คือ นรกมี บาปมี มันฟังตั้งแต่ว่านรกไม่มี บุญไม่มี ตายแล้วสูญ นี่คือกิเลสหลอกคน สัตว์โลกทั้งหลายจึงจมไปตาม ๆ มัน เวลานี้มันกำลัง เรื่องอำนาจ ขอให้พี่น้องทั้งหลายกันกางไว้ด้วยธรรมนะ

ให้เชื่อพระพุทธเจ้าเถิด กิเลสเคยเชื่อมันมานานแล้ว มันให้มีความสุขความเจริญ ให้ความเลิศเลอมาจากที่ไหนไม่เคยมี ส่วนธรรมนั้นได้โดยลำดับลำดับตา จนถึงขั้นเลิศเลอ เป็นที่ภูมิใจในเจ้าของ มีเพราะการปฏิบัติธรรมไม่สงสัย เพราะเป็นความจริงด้วยกัน พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนความจริงทั้งนั้น แต่เราไปปรับหาแต่ความจอมปลอม ถ้าเห็นอรรถเห็นธรรมเข้ามามันก็เห็นว่าเป็นชี้หมูชี้หมา ไม่มีอะไรจำเป็นเสีย

จะไปทำบุญให้ทานก็ไม่จำเป็น จะไปรักษาศีลก็ไม่จำเป็นเสีย จะเจริญเมตตาภาวนาหมอนก็มัดติดคอไว้เสีย มันไม่ภาวนานะ เอาหมอนมัดติดคอ ถ้าจะภาวนาก็ต้องเอาหมอนมามัดติดคอเสียก่อนซิจะได้สะดวก นั่นเห็นไหมกิเลสมันเอาหมอนมัดติดคอ พอเริ่มภาวนาหงายลงไปก็ติดหมอนดั่งครอก ๆ ได้ผลไหมกิเลสพาภาวนา มันก็เป็นอย่างนั้น นี่มันหลอกโลกอย่างนี้ พูดแล้วเราสลดสังเวชนะ เพราะนี่เคยพึดกับกิเลสมาแล้ว ไม่ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังอย่างงู ๆ ปลา ๆ ลูบ ๆ คลำ ๆ

อย่างที.วี.ก็เหมือนกัน ที.วี.ในหัวใจนี้กระจ่างไปหมดแล้วเวลานี้ ตั้งแต่ปี ๒๕๙๓ มา ที.วี.อันนี้ได้ประกาศข้างขึ้นในหัวใจนี้แล้วไม่สงสัยทุกอย่าง ที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ในแง่ใดมุมใดจะกราบอย่างราบ ๆ ไม่มีแง่สงสัยอันใดเลย เพราะเห็นด้วยตานี้ละ ตาใจมันประจักษ์ อ้อ อย่างนี้เหอพระพุทธเจ้าเห็นบาปเห็นบุญเห็นนรก สวรรค์ เห็นความสิ้นทุกข์เห็นอย่างนี้เหอ ๆ กราบอย่างราบเลย

นี่มาประกาศกังวานในหัวใจ ทำทายเป็นเวลา ไม่มีการสะทกสะท้าน ในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยมีความสะทกสะท้านกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด กิเลสที่มันทำให้เราสะทกสะท้านเราเผามันหมดแล้วไม่มีอะไร อยู่ด้วยความเป็นธรรม ตายก็ตายไปด้วยความเป็นธรรม สอนโลกก็สอนด้วยความเป็นธรรมตามหลักความจริง ใครจะว่าไอ้ว่าอวดก็ตามเราไม่สนใจ เรื่องไอ้เรื่องอวดเป็นเรื่องกิเลสใจมตีธรรมต่างหาก ธรรมเป็นธรรมอะไรมาโจมตีลบล้างไม่ได้ ความบริสุทธิ์เต็มหัวใจ กิเลสจะบอกว่ามีดบอดก็ว่าไปซี ปูย่าตายายของมันเคยพามีดบอดมาแล้ว เรากระจ่างแล้วเราต้องบอกว่าเรากระจ่าง เป็นสมบัติของเราเอง หลักธรรมเป็นอย่างนี้นะ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบอย่างถึงใจนะ นี่จวนจะตายแล้ว ปีนี้ได้เป็นปีเปิดหัว ออกออกมาแล้ว ได้เห็นจริง ๆ ที่ว่าเหล่านี้ะ ไม่ได้สงสัยเลย นรก สวรรค์ นิพพาน อะไร ๆ ก็ตามบาปบุญ ประจักษ์ในหัวใจ แต่มันถ่ายภาพออกมาให้ดูไม่ได้มันซิ ดังที่พูดตะกี้นี้ พระพุทธเจ้ารู้กระจ่างขนาดไหนจะเกินพระพุทธเจ้า แต่ก็ถ่ายภาพออกมาแบบนี้ไม่ได้ ก็ต้องสอนด้วยคำพูดคำจาแนะนำสั่งสอน นี่ถือเป็นภาพอันหนึ่ง ให้ยึดนี้เป็นหลักเป็นเกณฑ์แล้วไปปฏิบัติตนเอง ตามสวากขาตธรรมแล้วจะค่อยหลุดพ้นจากทุกข์ไปโดยลำดับ ๆ

วันนี้ให้พี่น้องทั้งหลายฟังให้ถึงใจ ทางจันทบุรีนี้ก็เหมือนเป็นบ้านเดิมของหลวงตานั่นเอง หลวงตามาเกี่ยวข้องกับจังหวัดจันทบุรีมาตั้งแต่ปี ๒๕๙๕ จนกระทั่งมาสร้างวัดสร้างวา สนับสนุนกับพี่น้องชาวจันทเรามาตั้งแต่บัดโน้นจนกระทั่งบัดนี้ แล้วในวัดนี้จะว่ามาสร้างวัดก็ไม่ผิด เพราะท่าน..นั่นแหละไปรับเอามาสร้างวัดที่นี่ พาโยมแม่มาอยู่ที่นี่ แต่ก่อนไม่มีวัด พาโยมแม่มาอยู่ที่นี่ ทางนี้ก็สร้างที่พักที่อยู่ให้ แล้วก็มาพักภาวนา

อยู่ที่นี้ หลังจากเราจากไปแล้ววัดนี้ก็เริ่มเป็นวัดขึ้นมาตั้งแต่บัดนั้น จึงเป็นเหมือนกับว่า หลวงตาบัวสร้างวัดก็ไม่ผิด

นี่เราเคยสนิทสนมกับพี่น้องชาวจีนที่เรามามากมายขนาดไหน นานแสนนานแล้วนะ วันนี้ก็ได้กลับมาเยี่ยมพี่น้องทั้งหลาย แต่คราวนี้มาขอทองคำ มาขอดอลลาร์ มาขอเงินสด แล้วได้อย่างภาคภูมิใจอีกเหมือนกัน ไม่มีจังหวัดใดสู้จังหวัดจันทบุรีได้ อันนี้เราพูดเฉพาะปัจจุบันที่ปรากฏขึ้นเวลานี้ โดยอาศัยพี่น้องทางไกลทางไกลมีทางกรุงเทพฯ เป็นสำคัญ มารวมตัวเป็นกลุ่มขึ้น เสริมวาสนาของพี่น้องชาวจีนที่เราให้สูงยิ่งขึ้นไป

เมืองจันทบุรีเราเป็นเมืองเอก ได้ทองคำมากคือเมืองนี้ ถ้าใครอยากเป็นเมืองเอกก็เอามาแข่งจังหวัดจันทบุรีของเราซิ เราจะเป็นคนให้คะแนน หลวงตาบัวจะให้คะแนนเอง หลวงตาบัวรอดตัดสินอยู่เวลานี้ ใครอยากเก่งแข่งพี่น้องชาวจีนแล้วก็ให้มา หลวงตาบัวเปิดมือรับทั้งนั้น ใครสูงเราจะให้คะแนนสูง ถ้าไม่สูงก็ให้มาช่วยกันก็แล้วกัน

วันนี้พูดเทศนาว่าการถึงธรรมทั้งหลายให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟัง ว่าธรรมของพระพุทธเจ้าที่แสดงไว้นั้น คงเส้นคงวาหนาแน่นไม่มีอะไรเคลื่อนคลาด ปรีณิพพานไปก็ปีก็เดือนก็ตาม แผนผังนั้นจะแสดงไว้ถูกต้องแล้ว การสร้างบ้านสร้างเรือนขอให้สร้างตามแบบแปลนแผนผัง จะเป็นบ้านเป็นเรือนขึ้นมาตามแบบตามแปลนนั้นแล นี่เราสร้างตามแบบแปลนแผนผังที่ท่านสั่งสอนไว้แล้วอย่างไร ไม่ให้เคลื่อนคลาด แล้วเราจะเป็นตัวของเราขึ้นเป็นลำดับ เป็นศีล เป็นทาน เป็นการกุศล เป็นคุณงามความดี เป็นรูปเป็นร่างขึ้นในใจของเราโดยลำดับ แล้วก็ถึงวิมุตติหลุดพ้นได้เช่นเดียวกันกับครั้งพุทธกาลไม่สงสัย

เพราะกิเลสเป็น อกาลิโก มีอยู่ตลอดเวลา มีอยู่ตลอดเวลา ไฟก็เป็น อกาลิโก เอา เปิดจำขึ้นมาเมื่อไร กิเลสมันมีติดติดตามากก็กัปก็กัลป์ก็ตาม มันจะอ้างว่ามีติดมากก็กัปก็กัลป์ไม่ยอมหนี ไม่พ้นปัญญา ความสว่างกระจ่างแจ้งภายในจิตใจกำจัดมันไปได้เลย เหมือนกับความมืดที่มีมานานเท่าไรก็ตาม พอเปิดไฟนี้ความมืดกระจายหนีทันที ด้วยความสว่างแทนที่กัน นี่ก็เหมือนกัน ใจดวงนี้รอความสว่างจากธรรมจากการบำเพ็ญของผู้ปฏิบัติอยู่เสมอ จึงขอให้ทุก ๆ ท่านได้ตั้งอกตั้งใจ

เฉพาะอย่างยิ่งพระเรา บวชมาให้มุ่งต่อศาสนา ก็คือมุ่งต่อการเจริญเมตตาภาวนานี้เป็นงานของพระโดยแท้ งานนอกนั้นไม่ใช่งานของพระ งานกิเลสเข้าไปตีตลาดต่างหาก ไปทำที่ไหน ๆ กิเลสเข้าไปตีตลาด ๆ แต่เราก็ภูมิใจว่าเราได้สร้างวัดสร้างวา ได้สร้างนั่นสร้างนี่ อะไรต่ออะไร แล้วกิเลสเข้าไปสร้างเนื้อสร้างตัวสร้างถาวรสถานขึ้นรดพระไม่รู้

นี่มันขึ้นรดพระตลอดเวลาละ ไปที่ไหนมีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวายกับงานนั้นงานนี้ กิจนั้นกิจนี้ สร้างนั่นสร้างนี่ มีแต่กิเลสเข้าไปตีตลาด สร้างส้วมสร้างถาวรสถานแล้วขึ้นรดหัวพระ

หัวใจพระนะซี ธรรมไม่มี มีแต่กิเลสเต็มหัวใจ จึงเรียกว่าสร้างส้วมสร้างถ่านในหัวใจ
พระ พระกรรมฐานเรานั้นแหละ เฉพาะอย่างยิ่งพระวัดเขาน้อยๆ ที่เป็นลูกศิษย์หลวงตา
บ้วนนี้ตัวสำคัญมาก มันชี้แจงมาก คงเป็นเพราะอาจารย์พาชี้แจงก็ว่าได้ ถ้าเราทำหนีไป
มาก ๆ ก็จะกระเทือนเรา เพราะฉะนั้นจึงขอยุติธรรมเพียงเท่านี้

เอาละพอ